

voorstellen, in reportage internationale Nee — niet t dezen keer asis eens in dezen keer en-staluten, en, die een ns jouw ge-rieken had-waren geko-ach contact, flo, (heb je deed alles id van cul-

or het feno- is een mag- filosoof?, of wilden Hem

de schóone de lotus in onder den

op van het rsfotoafren de? De on-

geen woord loopen. Niet eenige wat ag om oecu- is ontroerd. „De eilan- Een filistijn, stof ook de twaalfjari-

ik ding. Hij ecumenische gschikking le vordering i aan Israël ings-, d.w.z. len — num- is niet : sgraan. Het ergaait, dat n kruis. En

r alle Joden nk. Dat be- Boven. God leische jon- ruiste Borg.

van Joh. 6. preek over i! Nu, het leesch eten, rekking van sobus 5. De sloozen van in Nazareth i onder den

Het is ons ester onder ld ter helle.

f elk oecu- interviewen. Maar om anders hoor

VENATOR. op den vin- twege ge- schreef de n oorlog — t appli ge- — welbe- erscheen 13 6 (3 Aug.).

ouw Bremer 1. Wat zeg VENATOR.

KERKEN. el bezig de schrijft dr

a het com- it, dat het nnen gaan. rt ook, dat le in China ng en nieu- k deze hou- gen nadere

van Kerken regeven tot k reeds ge- a volgehou- zeggen een rwen, chris- het zien — me een be-

dreiging is geworden voor de gehele vrije wereld. Zij zijn grotelijks verontrust. Zij zijn geschokt, dat Wereldraden van Kerken en kerkelijke leiders het zo vrijmoedig, in de naam van de Christenheid nog wel, het zouden hebben opgenomen voor zulk een systeem met zijn atheïsme en zijn haat tegen de allerhoogste Naam van God. En deze situatie bewijst meer en meer de verwarring, die er heerst onder kerkleiders, die zich zo diep in deze zaken hebben begeven.

God leidt mannen en bewegingen, welke Hij van plan is te verderven, juist in situaties als deze. Hij laat hen toe te volharden in hun zelfverdwazing en de uitvoering van hun plannen lang genoeg om grondig te worden gecompromiteerd en dan trekt Hij het net dicht.

Wat kan in zulk een geval verwacht worden van zulk een opportunistische beweging? En van zulk een opportunistische kerkelijke leiding? En van een Kerk of een beweging, welke door een lange onderdompeling in een zekere theologie, de waarheid Gods verandert in een leugen zoals 't modernisme doet en deze goedpraat? De hele geschiedenis leert ons, dat deze mannen en bewegingen van kleur zullen verschieten, wanneer dit nodig is om aan de consequenties van hun eigen dwaasheden te ontkomen.

Zij zullen dit doen in weerwil van het feit, dat een van hun leiders, Dr Henry Sloane Coffin in zijn boek: Religion Yesterday and Today op blz. 172 zeer eenvoudig de tegenstrijdigheden beschrijft, waarin opportunisten zo menigmaal vallen, wanneer hij daar zegt: „De mensen verachten terecht een „kameleonkerk“ die de kleur aanneemt van de in omloop zijnde gedachten en zich aanpast bij de standaards van de hedendaagse samenleving“.

Zulk een verandering vindt nu plaats onder de leiders van de Wereldraad. De steeds in kracht toenemende overtuiging, dat het communisme alle vrijheid zal verstoren en de welgefundeerde aanklachten van communistische sympathie zijn ingeslagen, maar deze mensen willen ze niet erkennen.

Een merkwaardige zaak is geschied. De Amerikaanse Sectie van de Wereldraad van kerken heeft juist een samenkomst gehouden te Buck Hill, Penns. in de laatste week van Maart 1950 en heeft daar enige „vervangings“-resoluties aangenomen. Bisschop Oxnam was aanwezig en ook Dr Joh. A. Mackay. Naar de publieke pers meldt heeft deze conferentie in een voltallige zitting een rapport aangenomen, dat getekend was door Bisschop Oxnam en anderen, hetwelk inhield, dat „de groep het algemeen geloof der Christenen bevestigt en de aanklachten, die er tegen geïmpliceerd zijn, ontkent“. Naar de persverlagen melden, verklaarden zij, dat elke idee als zou de Raad gunstig staan tegenover het communisme gebaseerd was op een ongelooflijk misverstaan van de feiten.

Ook is gerapporteerd, dat de groep heeft verklaard: indien er ook maar enige twijfel mocht zijn in iemands gedachten ten aanzien van de houding van de Assemblée te Amsterdam tegenover het communisme die wet, dat het getuigenis klaar was en dat de reactie van de communistische autoriteiten tegenover de strenge en duidelijke veroordeling, welke van de communistische theorieën en praktijken gegeven zijn, het wel dramatisch hebben bekend gemaakt aan de lezers van de dagbladen in het getuigenis bij het openbaar onderzoek in de vervolging van de Bulgaarse pastoors.

Om aan de politieke en economische noden van de dag het hoofd te bieden heeft de groep daarna opgesteld „het doel van een verantwoordelijke samenleving“ welke er een dient te zijn, waar vrijheid de vrijheid is van mensen, die de verantwoordelijkheid tegenover rechtvaardigheid en publieke orde erkennen en waar zij, die de politieke autoriteit dragen of de economische macht hebben ook verantwoordelijk zijn voor de uitoefening tegenover God en het volk, wiens welvaart er mee gemoeid is.

Wanneer wij zulk een uitspraak lezen, wrijven we onze ogen eerst eens uit en vragen wij ons af: Kan een luipaard zijn vlekken veranderen? De Wereldraad van Kerken en zijn „verantwoordelijke“ leiders zijn zo ver gegaan in hun waardering van collectivistische theorieën en praktijken, dat zij inzien, dat zij, om het vertrouwen van het christelijk publiek te houden, een toontje lager zullen moeten zingen, de inhoud van hun vroegere verklaringen moeten wijzigen en de betekenis van hun vroegere aangenomen houding moeten verkleinen. Doch dit zal moeilijk gaan. Al hetgeen nodig is om iemand te overtuigen van de grote tegenstrijdigheid tussen hun vroegere verklaringen en die van Buck Hill is ze eenvoudig naast elkaar te plaatsen en te vergelijken. Een van beiden, de Wereldraad van Kerken is hopeloos verdeeld in het geven van zijn adviezen en is daarover in volslagen verwarring, of het luipaard is bezig zijn vlekken te veranderen. Is het mogelijk, dat de Wereldraad aan een kameleon gelijk is en tracht zijn kleur te veranderen als een beschermende maatregel? Behalve alle overwegingen van deze aard is er nog een nader en beslissend feit: het is „dit, dat God vaak diegenen, die zich van Hem afwenden aandrijft in een „slop“, waaruit ten slotte geen ontkoming meer is. Hij brengt ieder persoon en ieder stelsel, hetwelk Hem verwerpt en Zijn waarheid misbruikt in het gericht. Wij geloven, dat God voor onze ogen bezig is deze heel ernstige zaak te voltrekken en dat dit proces niet zal eindigen totdat het de onmacht van iedere vorm van moderne ketterij onzer dagen aan het licht heeft gebracht, totdat iedere leider van deze bewegingen, die zo veel hebben gedaan om de waarheid en het program van God te vervangen door menselijke theorieën en schema's, is gediskwalificeerd.

Het is telkens weer de poging om te laveeren die alles bederft. Het is wat Philo wilde: 2 extremen opstellen (voor extremisten) en dan in het midden te gaan staan: de deugd in het midden. Men stelt hier steeds zijn eigen (wisselend) standpunt vast. En noemt het: middel-punt. Ook wel (Philo): koninklijke weg!

K. S.

JUFFROU BREMER.

De G. Visé schrijft in het Meisjesblad:

En alles gelezen hebbende zeg ik het Adolphus van harte na: Pas op voor juffrouw Bremer! Niet voor onze juffrouw Bremer — geen sprake van! — maar voor de Frederika Bremer, waar Adolphus over schreef. Want al is dan deze „Frederiekje“ reeds sinds 1865 niet meer onder de levenden, dóód is ze niet. Het sóort moet je weten. Ik heb dat soort Frederiekjes gekend. Ze wisten alles. Dat wil zeggen: alles wat in het Kerkelijk Jaarboekje staat. En van alle dominees welke gemeenten ze gediend hadden en van wie ze familie waren en of ze in Amsterdam dan wel in Kampen gestudeerd hadden, dan wel nóch in Amsterdam nóch in Kampen, omdat ze van artikel 8 en dus singulier waren. Of moet ik het anders schrijven: singulier en dus van artikel 8? Ik herinner me zoo'n juffrouw uit mijn jeugd. Wij gaven haar twee bijnamen. De eerste was: „De Nieuwe Haagsche Courant“. Omdat ze alle nieuwtjes wist. Als de radio er toen al geweest was, hadden we haar vást: „Het gesproken Dagblad“ genoemd. En haar tweede bijnaam was: „Het Jaarboekje“. Omdat ze om zoo te zeggen 't Jaarboekje van buiten kende. Dat laatste legde haar in de oogen van sommige menschen een (gereformeerden) stralenkrans om het hoofd. Men vond dat toch heimelijk wel „je van hét“, een zuster, die zoo meeleefde. Maar..... van de échte kerkelijke papieren, de belijdenis, wist deze „juffrouw Bremer“ niets. En als ik Adolphus Venator goed heb begrepen, en dat zal wel, want hij schrijft met het oog op zijn jongere tijdgenooten heel bevattelijk, dan is het maar zijn bedoeling geweest tegen die jaarboekjes-zusters te waarschuwen en er op aan te dringen, dat ook jij, Willy, de échte kerkelijke papieren zult kennen. Adolphus, oudere tijdgenoot, blij je weer te hebben gezien! Ook om Willy!

✱

Intusschen: als ik nu eens een kattelietje schrijven moest aan een jongeren tijdgenoot, een met een buitgins-n en dus niet aan jou, Wil, maar aan een uit den anderen bond, dan zou ik óók wel eens een stukje willen schrijven onder datzelfde opschrift: Pas op voor juffrouw Bremer!

En dan denk ik daarbij niet aan die Zweedsche juffrouw Bremer uit de vorige eeuw (het type-Bremer dan!) maar dan denk ik ditmaal toch aan onze juffrouw Bremer. Let wel: niet aan den persoon van juffrouw Bremer, maar aan het type. Aan onzen bond. Aan den Meisjesbond. Ze zijn me n.l. van den anderen kant een beetje te..... Ik weet eigenlijk niet hoe ik dat nu zoo gauw zeggen moet. Maar ik vind, dat ze in elk geval het een beetje anders moesten aanleggen. Laat ik het maar zoo zeggen: ze moesten juffrouw Bremer juffrouw Bremer, d.w.z. onzen Meisjesbond nu maar onzen Meisjesbond laten.

Daarover een volgend maal meer! Intusschen hoop ik, dat je met mij de apostels van Adolphus Venator in De Reformatie zult bijhouden. Het zal me deugd doen! En zonder twijfel: jou ook!

Wel bedankt, de Visé. Van Adolphus Venator's wederkeer hebben we tot nu toe alleen maar plezier gehad in ons Reformatie-huis.

K. S.

KERKNIEUWS

(Om tijd en onnodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Beroepen te:

Minnertsga, Noordbergum, Cand. J. van Benthem te Volkenhove.

Zaandam, J. F. Hey te Hasselt.

Bedankt voor:

Trebeek, J. J. Arnold te Vrouwenpolder.

Haarlemmermeer O.Z., J. van der Haagen te Ulrum.

— AMSTERDAM-CENTRUM. De kerkeraad van Amsterdam-C. acht het na uitvoerige bespreking verantwoord over te gaan tot het beroepen van een tweeden predikant. Op een gemeentevergadering zal hierover met de leden der gemeente gesproken worden.

— NAAR CURAÇAO. De Bremmer te Zwolle ontving een verzoek van den kerkeraad van Curaçao de gemeente aldaar eenigen tijd te dienen. De kerkeraad van Zwolle heeft dit verzoek besproken en er in principe zijn goedkeuring aan gegeven. Ongeveer Maart 1951 zal D.V. de Bremmer vertrekken.

— NIEUWLEUSEN. De Geref. Kerk te Nieuwleusen hoopt D.V. Vrijdag 8 Dec. a.s. haar nieuwe kerkgebouw in gebruik te nemen. Het gebouwte is gelegen aan den Ommerdijk te Den Huisst, juist over de brug. Vóór de overdracht van het gebouw aan den kerkeraad zal een Dienst des Woords worden gehouden, aanvang 7 uur 's avonds, waarin de plaatselijke predikant, ds H. Scholte, zal voorgaan. Daarna wordt het gebouw door de bouwcommissie aan den kerkeraad overgedragen, terwijl verder gelegenheid is voor genodigden een woord te spreken. Belangstellenden zijn hartelijk welkom, in het bijzonder de broeders en zusters uit genabuurd kerken en uit de kerken van Groningen en Helpman, die bij de daar gehouden huiscollecte onderdak en logies hebben verleend aan de collectanten uit Nieuwleusen.

— JEUGDLEIDERSCONFERENTIE. De Bond voor Geref. Jeugdorganisatie zal op Dinsdag 26 en Woensdag 27 Dec. op het landgoed „Birkhoven“, Barchman Wuytterslaan 300 te Amersfoort een jeugdleidersconferentie houden, waarop een referaat gehouden zal worden door Dr P. Jasperse van Leiden over: puberteitskwesties en de behandeling van de Bgb. geschiedenissen, die in verband staan met het seksuele leven. Aan deze conferentie wordt ook de jaarvergadering van den Bond vastgeknoopt. De conferentie begint Dinsdagmiddags om half twee.

— AMBON. Hier volgt een afschrift van een schrijven aan den Raad van Ministers (eveneens afschrift hiervan gezonden aan de Voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer):

„EXCELLENTIES,

De Raad der Gereformeerde Kerk van Rotterdam-Zuid,

OVERWEGEND,

1. Dat de in het gebied der Zuid-Molukken wonende Ambonese bevolking een bevolking is van een gebied, als bedoeld in art. 2, lid I der Overgangsovereenkomst van de Ronde Tafelconferentie, welke bevolking derhalve het recht had zich tot een afzonderlijke deelstaat te vormen met de bevoegdheid al dan niet uit de Republiek der Ver. Staten van Indonesië te treden;

2. Dat de bedoelde Ambonese bevolking dit recht niet op de voorgeschreven wijze heeft kunnen uitoefenen, daar herhaalde verzoeken van de deelstaat Oost-Indonesië tot de regeringen der V.S.I. en van Nederland, alsmede tot de Commissie der Ver. Naties om de bedoelde bepaling toe te passen op het gebied der Zuid-Molukken, zijn afgewezen;

3. Dat de uitoefening van bedoeld recht overeenkomstig art. 2 der Overgangsovereenkomst voorts geheel onmogelijk is geworden, doordat de regering der V.S.I., in strijd met de R.T.C.-overeenkomsten, op 20 Mei 1950 een eenheidsstaat heeft geproclameerd;

4. Dat de Zuid-Molukken-Raad op grond van de hiervoor genoemde overwegingen bevoegd was eigenmachtig het aan de Ambonese bevolking toekomende zelfbeschikkingrecht te verwezenlijken, de onafhankelijkheid van de Republiek der Zuid-Molukken uit te roepen en gerechtigd is die onafhankelijkheid tegenover iedereen te handhaven; **MET VERONTWAARDIGING KENNIS GENOMEN** HEBBEND van de berichten omtrent de schending van de zelfbeschikking der Zuid-Molukken door gewelddadig optreden en blokkade van de R.I.S.-regering;

CONSTATERENDE, dat de regering te Djakarta hiernede handelt in strijd met art. 3 van het Unie-Statuut, krachtens hetwelk alle in Indonesië wonende mensen aanspraak hebben op gelijke bescherming tegen iedere achterstelling;

VAN OORDEEL ZIJNDE, dat een dergelijk optreden der R.I.S.-regering niet te rijmen valt met de verantwoordelijkheid van de Nederlandse regering naar de overeenkomsten der R.T.C. en — wat veel meer zegt — bovendien in strijd met de geopenbaarde wil van God, de opperste Souverein, Die de Overheid verordend heeft en wil, dat de wereld geregeerd wordt door wetten en politiek, opdat de ongebondenheid der mensen bedwongen worde en het alles met goede ordinantie onder de mensen toega;

ROEPT U OP, overeenkomstig het Woord van God — dat onder meer in Romeinen 13 zegt, dat de Overheid Dienaresse Gods is, de onderdanen ten goede, en in Exodus 20 vers 16 het spreken van een vals getuigenis tegen de naaste verbiedt, zodat Uw regering de met de R.I.S.-regering aangegane overeenkomsten naar waarheid dient na te leven — haastig recht te doen en het onrecht te bestrijden, dat het Ambonese volk wordt aangedaan (een volk, dat in tegenstelling tot andere Indonesische volken tot het laatst toe trouw aan het Nederlandse gezag is gebleven en goed en bloed heeft geofferd voor de bevrijding van ons land), door:

a. Te bevorderen, dat de door de R.I.S.-regering gepleegde rechtsschendingen via de Commissie van de Ver. Naties of anders rechtstreeks op korte termijn door de Veiligheidsraad worden behandeld;

b. Daadwerkelijk een einde te maken aan de onmenselijke hongerblokkade tegen het volk der Zuid-Molukken, welke nog steeds voortduurt;

c. De R.I.S.-regering aan te zeggen, dat haar optreden tegenover de Republiek Zuid-Molukken niet kan worden geduld en door de Nederlandse regering met alle haar ten dienste staande middelen zal worden tegengegaan;

d. De door de R.I.S.-regering gepleegde rechtsschending voor te leggen aan het Unie-Hof van Arbitrage, indien deze niet onmiddellijk beëindigd wordt.

Namens de Raad der Gereformeerde Kerk van Rotterdam-Zuid:

w.g. R. KOOLSTRA, Praeses.

w.g. J. J. GROENENDIJK, Scriba“.

— MESCHOBOR. De Heer heeft groote dingen aan ons gedaan, dies zijn we verblijd!

Vanuit Ngabang, West-Borneo, bereikte ons het verblijdende bericht, dat de Heer en Mevrouw Moerkoert, na een zeer voorspoedige reis, behouden en in goede gezondheid aldaar zijn aangekomen.

Leek het aanvankelijk even, dat niet alle autoriteiten meer gunstig dachten over zijn toelating, zoodat er eenige vrees in ons hart leefde; de Heer heeft alle vrees beschaamd en zelfs boven bidden en denken alles welgemaakt! De Assistent-Resident en de Chef van Politie van West-Borneo hebben het echtpaar Moerkoert met een luxe auto naar Ngabang laten rijden en hen daarbij vergezeld. Voorwaar geen geringe eer! Voorloopig hebben ze hun intrek genomen in het huis van Dr Hofsteenge, die een gedeelte van zijn woning gastvrij aan hen heeft afgestaan.

De Heer Moerkoert schrijft ons het volgende: „Dat het hun goed ga“, zoo was het thema van den

Wijzigingen Handboek 1950

(Om tijd en onnodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Blz. 61 DEPUTATEN CLASSIS. Art. 19 K.O. H. van Garderen enz.: Postr. 517949 t.n.v. Penn.meester Dep. Art. 19 K.O. p/a. H. v. Garderen, Hyacinthstraat 21, Utrecht.

Blz. 65 AALSMEER. Adres kerkeraad: P. de Vries, Sportlaan 52.

Blz. 71 LEERDAM. De J. Kok woont: Schalkseweg 4 D.

Blz. 94 PRETORIA (Zuid-Afrika). Aldaar institueering. Adres kerkeraad: J. C. Jansen, Luttigstraat 145, Pretoria (Zuid-Afrika).

Bidstond; deze bede is verhoord. Met onverwachte hulp kwamen we 26 Oct. in Djakarta, 30 Oct. in Pontianak en 31 October in Ngabang aan.

Ik heb reeds contact opgenomen met het Hoofd van den Onderwijsdienst, met den Ass. Resident, met den Comm. van Politie en den Onder-Afd. Chef. De laatste bood ons voorloopig een deel van z'n woning aan! Niet aanvaard. We zitten liever bij Dr Hofsteenge. Deze fam. is erg blij. Zoo ook de zusters. (Bedeeld worden de zrs Bos en Haan).

Verder schrijft hij over de missie, die bijna overal de posten heeft bezet. Het is echter menschelijkerwijs gesproken, nog mogelijk iets te doen, maar men zal vlug moeten zijn, zal er sprake zijn van een Geref. Zendingsterrein.

Laat de dank voor alles wat God ons heeft geschonken, hierin uitkomen, dat wij onzen arbeid voor Meschobor onvermoeid voortzetten, ieder in zijn omgeving; in groote trouw, opdat steeds meerderen bereid worden gevonden met hun gebed en gaven den Heer te dienen in den arbeid der barmhartigheid onder de Daya's op West-Borneo. Er is nog een groot tekort!

Ieder, die meer van dezen arbeid wil weten, stelle zich in verbinding met één van onderstaande adressen:

J. VAN DIJK, Hobbemastr. 2, Huisum (Lwd), voorz.
H. R. MUNNEKE, Adelheidstr. 22, Groningen, secr.
Mevr. DE ZOETE-v. d. Jagt, Aekade 31 A, Veendam, Pennesse, Girón 49457.

— MILITAIRES NAARDEN, BUSSUM, LAREN. De kerkraad van Bussum-Naarden wil er nog eens met klem op aandringen om toch vooral bericht te zenden als jongens voor de vervulling van hun dienstplicht vertrekken naar Naarden (Weeshuiskazerne) of Bussum (van der Palmkazerne).

Slechts een heel enkele kerkeraad doet dit helaas.

Ook mag het wel eens gezegd worden, dat men de jonge menschen moet leeren zich op te geven als lid der Geref. Kerk. Doet men dit niet, dan wordt het voor ons een onmogelijkheid om ook maar eenig contact met hen te krijgen. Gasne ook volledig adres met vermelding welk onderdeel, compagnie, peloton en legernummer.

Behalve het laatstgenoemde geldt het hierboven gevraagde ook ten aanzien van hen, die moeten worden opgenomen in de Sanatoria te Laren.

Namens den kerkeraad, G. PH. PIEFFERS.

— ZENDING. De classis Dordrecht-Gorinchem hield een speciale vergadering ter behandeling van het rapport van de door de Classis benoemde commissie, die te adviseeren had over een voorstel van de Kerk van Vianen inzake Zendingaangelegenheden.

De classis deelt in de meening van de commissie, dat de huidige Zendingsoorde moet vervallen, en dat er geen nieuwe moet worden ontworpen, maar dat enkele funda-

menteele bepalingen in de Kerkenorde voldoende zijn. Eveneens is het oordeel, dat een en ander met zich meebrengt, dat het college van Zendingdeputaten moet worden ontbonden.

Betreffende het ambt van „evangelist“ is de commissie tot de slotsom gekomen, dat — op voorstel van de Kerk van Vianen — in de nieuwe redactie van art. 52 K.O. moet gesproken worden van het „uitzenden van zendingelingen of evangelisten“. Breedvoerig wordt hierover van gedachten gewisseld. Bij de hierna gehouden stemming staken de stemmen, zoodat de conclusie der commissie wordt geacht verworpen te zijn.

Betreffende de „hulpdiensten“ spreekt de Classis uit: a. dat de medische en schooldiensten als hulpdiensten tot nu toe gekend, niet tot den Zendingarbeid gerekend mogen worden.

b. Dat de werken van barmhartigheid op het Zendingsterrein in de eerste plaats op diaconale wijze zullen geschieden.

c. dat het onderwijs, waarbij niet inbegrepen het kerkelijk-catechetisch onderwijs, zal dienen uit te gaan van christenouders op het Zendingsterrein.

d. dat, indien zich hier te lande vereenigingen of comité's vormen, met het doel insamelingen te houden, ten einde in de ontbrekende middelen te voorzien, deze vereenigingen of comité's geen kerkelijk karakter hebben, geen kerkelijke doeleinden nastreven, en derhalve geen punt van bespreking behoeven te vormen op de kerkelijke vergaderingen.

Inzake Artikel 52 K.O. staat de Classis de volgende formulering voor: „Artikel 52. VAN DE ZENDING. De Zendingarbeid onder de heidenen zal geschieden door en onder verantwoordelijkheid van de plaatselijke Kerk door middel van het uitzenden van Dienaren. Zoekt een Kerk voor dezen Zendingarbeid samenwerking met andere Kerken — hetgeen zal geschieden met inachtneming van de classicale en particuliere synodale ressorten — dan zullen zij onderling deze samenwerking en allerlei bijzonderheden van den Zendingarbeid regelen“.

— TOELICHTING CORPSLIED, IV.

8. Regel 6, couplet I: quasset. Vgl. bij Prudentius, Hamartigenia, a.w. bl. 549, vs 238/9: elementa quassantia viribus orbem. Idem, 530: subjectos artus imperio quassare gravi. — Bekend uit den bijbel: Vulgaat Matth. 12:20, vgl. Jes. 42:3: arundinem quassatam non confringet; calamum quassatum non conteret. Faber: erschüttern: tus: gerüttelt. — Bij „vis“ is natuurlijk, onder herinnering aan de episode troffel-zwaard, gedacht aan „des vijands wreed geweld“. Propemodum: bijna. Niet omgekomen. Denk aan Vulgaat op Ps. 105 (= 106): 30: Et stetit Phineas, & placavit: & cessavit quassatio. Hier een voorbeeld van een de menschen (of een „agmen“) bijna omverwerpende benauwenis. — „Quasset“ is hier natuurlijk concessief bedoeld.

9. Regel 7, 1e couplet: usquequaque: in unoquoque loco, & quocunque tempore, überall, allenthalben. Faber, 1171. Turba, langzamerhand in ongunstige beteekenis: vulgus, en vandaar: oproer, opstekende storm, verwarring, gedrang, getümmel (Faber), onrust.

10. Regel 8, 1e couplet: saxulum, terugwijzing naar het werk van de caementarii. Saxum verwerken tot saxula: steentjes uit steen. Gelijk beeld gebruikt (in verband met steen, uit berg gehouwen, afgewerkt, zelf weer groote berg geworden, en in verband met de zeven kolommen, uitgehouwen voor het huis der Wijsheid) bij Godescalc d'Orbais, aangehaald in „De Reformatie“, nr. 83 van den 25en jrg., artikel „F.Q.I.“. Bij een aanval van vijanden op arbeiders met troffel-en-zwaard, kan licht de turba een voor den bouw uitgespaard steentje doen verdwijnen (raptare). Maar hier zal niet één steentje ter aarde vallen (bijbelsch beeld, zij het in een in exegetisch opzicht, voor wat Amos 9:9 betreft, niet onbetwiste plaats: non cadet lapillus super terram, Vulg.). Prudentius, Psychom., 834, spreekt van structile saxum. Zie in a.w. aldaar ook, op dezelfde plaats, pag. 674, over de bewerking van het saxum, waarover straks bij regel 4, 3e couplet. Idem, Peri St. V. 198: saxa caesa solum variant. Idem, Apotheosis 512: De saxa van Salomo's tempel, verwoest, jacent destructo metallo. Idem, combinatie van de elementen van caementum en saxum: Contra Symmachum, II, 245/6: caementa remitto, et quae saxa Paros secut (Parisch marmer, gemakkelijk te bewerken). Stephanus werd onder een regen van saxa gesteegd, maar bad inter saxa, idem, Diptychon, passio Stephani. 179. — Voor wat de beeldspraak van in een storm of anderen impetus verloren raken betreft (raptari), zie Vulgaat op Jer. 13 vs 24: Ik zal ze verstrooien, gelijk stroo dat voortvliegt in den woestijnwind, quae vento raptatur in deserto.

11. Regel 8, 1e couplet: Aedes natuurlijk bedoeld als de tempel, van welks bouw sprake is. Bekend ook uit Vulgaat: Luc. 11:51; Hand. 19:24. Wilt in den bouw de (geestelijke) steenen naast de andere optreden in de bijbelsche beeldspraak, zijn ook de caementarii zelf beveligd. Aedes in zeer los gebruik in Vulgaat op andere plaatsen.

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.

Reformatie f 3.—

Catechismus f 2.—

Alle terugzendingen onder rembours.

Zalmstraat 1 - Scheveningen

EN NU ALLEMAAL!

ZO JUIST VERSCHENEN:

En nu.... allemaal!

DOEL

Een nieuwe Zangbundel voor ons christelijk gezinsleven! Wat is het doel van deze nieuwe uitgave? Kort en goed gezegd: een bijdrage te leveren tot gezonde ontspanning en gezonde muzikale inspanning in de gezinnen en verenigingen, welke het nauw nemen met Gods Woord in hun levenswandel. En bij de samenstelling van deze bundel is, om dit doel te benaderen met kracht gestreefd naar die muzikale ontspanning, welke niet zouteloos maar steeds stijfvol is. In tegenstelling tot de kerkzang, welke staat onder de spanning, die het aanroepen van Gods Naam medebrengt, geeft de huiselijke zang allereerst ontspanning, gezelligheid, samenwerking, ontwikkeling van onze smaak voor het schone. De band aan het gezin, voor het latere leven zo belangrijk, ontvangt onze jeugd voor een gering deel door gezamenlijk beoefende huismuziek en -zang.

DE MEDEWERKERS

Aan deze bundel hebben circa 20 componisten en kerkorganisten op spontane wijze medegewerkt. In de eerste plaats mag genoemd worden het werk van Cor Kee, die 22 Valerius-liederen op stijlvolle wijze toonzette en daarmee een waardevolle kern voor deze bundel leverde. De andere medewerkers zijn: S. v. d. Bilt; P. C. Brakman; Kor Dijkstra; Leen t Hart; W. A. Houtman; Jeltgersma; Piet Kee; W. Kooy; Jac. Kort; Emy Lepoeter; D. W. L. Milo; C. F. Morrien; Koos Ottes; D. N. J. v. d. Paauw; Piet Post; H. v. d. Schaaf; H. J. Smits; Joh. M. Vetter; Yme G. Visser.

SAMENSTELLER

Deze bundel is met zorg samengesteld door D. W. L. Milo, schrijver van „Zangers en Speellieden“, redacteur van „Organist en Eredienst“, oud-voorzitter der Geref. Organistenvereniging, en schrijver van talrijke artikelen betreffende de christelijke muziekbeoefening. Gestreefd is naar een scherpe selectie liederen van Schriftuurlijke inhoud.

INHOUD

Behalve een aantal psalmen (in nieuwe herijmingen) en een groot aantal Valeriusliederen, telt deze bundel naast vele bekende liederen, een 25-tal geheel nieuwe, terwijl een 20-tal nieuwe melodieën zijn ingevoegd. Bijna alle liederen zijn van nieuwe, frisse muziek voorzien. De liederen zijn verdeeld in de volgende groepen:

- I. Psalmen, Schriftberijmingen en belijdende liederen.
- II. Natuur- en Arbeidsliederen, Historie- en Valeriusliederen en Lieder van Land en Volk.
- III. Liefdesliederen, Ontspanningsliederen en liederen voor moeder en kind.

Zangbundel voor de Christelijke Gezinnen en Verenigingen

Prijs:
f 7.90

Een schitterend geschenk voor de Feestdagen!

Samengesteld door
D. W. L. MILO

met medewerking van vele Musici

Omvang 160 bladzijden op prima houtvrij papier en gebonden in fraaie rexine band (afwasbaar) in goud- en groen stempeld met stofomslag op artistieke wijze verzorgd door de tekenaar PANDER

Vraag ons uitvoerig prospectus!

Verkrijgbaar bij de boekhandel of rechtstreeks te bestellen bij de Uitgevers:

Oosterbaan & Le Cointre N.V. - Goes
GIRO 36000